

IX. évfolyam, - 1. szám - 1991.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

H a d i f o g o l y s o r s .

Amikor a Perzsa öböl csatározásokban egy amerikai női katona az irakiak fogságába esett, három napig a rádió és a televízió erről beszélt s az újságok erről írtak s hullattak krokodilkönnyeket.

Persze, amikor az az amerikai nő önként jelentkezett katonának, arra is kellett gondolnia, hogy nemcsak békében kell kellemesen szolgálnia, hanem esetleg jöhet egy háború is. Ha pedig háború van, ott a katona meghalhat, megsebesülhet, vagy esetleg az ellenség fogságába is eshet. Mindezekkel számolnia kellett a "szoknyás katonának" is.

A média már azon siránkozott, hogy mi is fog történni azzal az amerikai nővel, hisz az araboknál a nőt csak úgy másodrendű személyként kezelik.

Hadifogolynak lenni nem nagy öröm. A II. Világháború után százezrek kerültek mind Nyugaton, mind Keleten fogságba. Aki pedig a hadifogoly évekből kivette a részét, sok szomorú napot, évet töltött el.

Nem régen jelent meg egy könyv angol nyelven, hogy Eisenhower tábornok milyen kegyetlen parancsot adott ki a németországi hadifoglyok ellen. Ennek alapján sok ezer hadifogoly pusztult el embertelen körülmények között. De nemcsak németek, mert volt közöttük sok száz magyar is. Persze a győző jogán lehet mindent csinálni s mindennek a legyőzött issza meg a levét.

Most már írják az újságok, mondja a rádió és televízió, hogy mit szabad s mit nem szabad csinálni a hadifoglyokkal. Persze, hogy nemzetközi jogot betartják-e, az más lapra tartozik.

Eg csak Keleten töltött hadifogoly emlékekről tudok beszélni, mivel ott töltöttem éveimet. Bizony a szovjet fűtyölt a nemzetközi jogra és a genfi egyezményre. A hadifoglyokat úgy kezelte, ahogy akarta. A győztes nyugat pedig az ujját sem mozdította a hadifoglyokért, -csak pusztuljanak a legyőzöttek. Eg volt a cél. A Nemzetközi Vöröskeresztnek pedig sohasem láttuk még a hírét sem.

Ilyen a hadifogoly sors. - Magam öt és fél évet szenvedtem a szögesdrótok mögött. Tiszta szívből kívánom, hogy a női amerikai katona szerencsésebb legyen s ne kelljen mindezekon keresztül mennie, mint sok ezer II világháborús hadifogolynak mind Keleten, mind Nyugaton.

/ csend-ör-szem /

H á l' I s t e n n e k, k a k a s t o l l a s o k .

=====

A csodákban gazdag görög mythologia Pegasusa szárnyat növesztett és repülni is megtanult. - A repülés engem is gyermekkorom óta nagyon érdekelt, de varnom kellett addig, amíg én is angyalbőrbe bújtam, hogy végem végre valóra váljon, amikor nyeret, lovat és löveget időnként Sölyom szárnyakkal cserélhettem fel.

Tüzér repülő és repülő megfigyelő lettem.

Katonai pályafutásomban a hagyományokhoz híven, Bendi bátyám példáját követtem, aki szintén piros parolit viselt a zubonyán, mindaddig, amíg végül a csendőrségnél kötött ki.

A fogatolt tábori tüzérségnél eltöltött első éveimet a legjobban az ungi szóelés-mondás jellemzi, hogy "Ungot-Berget bejártam." Kezdvé Ungváron, Kassán, Miskolc-

con és Munkácson szolgáltam és ott ért utól a fentemlített tanfolyamra való behívóm, amelyiket szintén Ungváron kezdtem és Székesfehérváron fejeztem be.

()-Négy nap szabadságomat szüleim meglátogatására szántam, de az egy "fűsbe ment terv" lett. Megérkezvén egy szombat este, vasárnap távirati S.A.S. érkezett, hogy a már mozgósított ungvári "10. Közelfelderítő Századnál" hadi beosztást kaptam.

A század rövidesen egy a határ- közelében fekvő rögtönzött hadi-repülőterre lett kihelyezve. Ott alighogy kezdtünk megismerkedni az új környezettel, egy úgynevezett "erőszakos felderítő bevetésre" kaptunk parancsot.

Az eligazításon megkaptuk a célt, távolságot és a megkövetelt repülési magasságot. Feladat; megszerezni a legfrissebb adatokat arról, hogy a muszka miben törí a fejét? - Független; ha a látási viszonyok kedvezőtlenek, vagy ellemséges ellenállással találkozunk, azonnal visszatérni a kiindulási pontra, repülőterünkre.

A századparancsnok gépét hat Sölyom követte lépcsőzetes formában, így történt, hogy a mi gépünk, lévén a hetedik, - hamar sűrű felhőbe került.

Az előttünk lévő gépeket többé nem láttuk és lévén rádió tülalom, a gépek egymással, vagy a reptéri adóvevő állomással nem voltak összeköttetésben, csak a pilóta és a megfigyelő tudott egymással értekezni a gégmikrofonon keresztül.

Abban a hiszemben, hogy a többiek folytatják feladatukat, megunkra maradvá mi is tovább repültünk. Az eltöltött idő és a sebesség jelezték, hogy a cél közelében vagyunk. - Felhőáttörés után egy kanyargó hegyi patak mentén, amelyiket út és vasutvonal követett párhuzamosan, megpillantottunk egy kis ukrán falut a mellette lévő jókora fűrészteleppel, - a megadott cél, - ahol az előzetes hírek szerint csapatösszevonás és az alakulatok átcsoportosítása várható.

Az úton páncélosokat, hegyi tüzérséget láttunk, amint azok rögtön az útmentét szegélyező fenyőfák takarásába húztak és megálltak. A fűrésztelep területén néhány gyalogos ádngött jobbra-balra. Hogy megtudjuk

állapítani az ellenség megközelíthető létszámát, felfegyverzését, az erőszakos felderítés szerint, ki kell a rejtőző ellenséget füstölni! Ezt elérni, mi szonnal megkezdők az alacsony zuhanó támadásunkat, végig pásztázva a területet jobbról, balról, előről és hátulról, megnyitván a három "Gebauer" nehéz géppuskánk tüzét. (Kettő a repülőgép légcsavarjával, az enyém egy forgatható állványon kézzel működött.)

A meglepett gyalogság száma egyre több es több lett és az azelőtti muszkák lomha medvetanica rövidesen ropogós csárdássá vált, amihez a repülőgép bőmbőlő motorja és a géppuskák pattogása szolgált a megfelelő zenét.

Az oroszok látván, hogy ennek a fele se tréfa, oszlopokra szerelt nehéz géppuskáikkal kezdek viszonyozni a mi tüzjétekkünk.

A vettacsomókat (robbanó lövedékek) láttuk alattunk, felettünk, elöttünk es mögöttünk, de nem vettük figyelembe mindaddig, amíg egyszerre égő olaj szag ütötte meg az orrunkat. A motor valamelyik olajvezetéke kapott telitalálatot. Nem maradt más hátra, mint egy utolsó zuhanással a biztonság szabálya szerint kioldottam a foszforos gyújtóbombákat a fűrésztelepre és - illa berek, nád a kerek!

Szinte hihetetlen, hogy a sérült motorral el tudtunk húzni és áte-vickéltük magunkat néhány hegygerincen. Jobbra-balra fordultunk, hogy a legálcányabb ponton át tudjunk repülni, a völgyben le, a hegy gerinén újra fel, mint egy hullámvasuton, végre egy felfelé emelkedő hegyi tisztésen szerencsés kényszerleszállással földet értünk. A sérült Sölyom elhasználva az utolsó csepp üzemanyagát, egyet-kettőt köhhentet és kiadta páráját.

Míg a pilótám a gépnél maradt, én a géppuskámat kiemeltem az állványából és a tisztás mellett kapáló néhány ember és asszony felé közeledtem. - Kérdeztem őket ukrán nyelven; ja koja sze szelő? - (hogy hívják ezt a falut?) - Azok megijedve, felelet helyett el kezdtek szaladni le a völgyben fekvő kis faluba.

Nem sokáig kellett várakoznunk néma csendben, amikor a bokrok között két kakastollas csendör kalpag tűnt fel és egy kettős járőr emelkedett ki lassan, óvatosan.

A pilótám és én egyszerre elkiáltottuk magunkat; - Hál' Istennek, kakastollások! - Itthon vagyunk!

A járőrnek megadtuk, hogy kik vagyunk, az alakulatunk számát és nevét és rövidesen elmondtuk, hogy hogyan kerültünk ide.

Az egyik csendör azonnal elindult le a faluba, míg a másik földre eresztett puskájával állt pihenjben a Sölyom szárnyának árnyékában.

A másik csendör nemsokára visszatért, most egy egyenruhás tartalékos hadnagy kíséretében, aki a kölcsönös bemutatkozás után a "hú Bence" példájára azonnal esztakt terített" csak úgy hevenyészve, kézi kosarából meg a fedeléből. Füstölt kolbászt, barna kenyeret és friss hagymát kínált fel, tudván, hogy mi kora reggel óta útban voltunk és egy kis harapnivaló biztosan jól fog esni. Szíverősítőként egy sligovicával töltött zöld "flaska" járt körben kézzel-kézre, hogy áldomást ihassunk szerencsés megmenekülésünkre. (A járőr ebben nem vett részt!)

Megköszöntük a járőrnek gyors és szakszerű segítségét és azok visszatértek a faluba, míg a tiszt velünk maradt és közölte velünk, hogy a földi részlegünk már útban, hogy a gépünket üzemképesse tegye, ha lehet? Ez megtörtént egy pár óra múlva. Motor próba után, mi visszatértünk hadirepülőterünkre, ahol egy összegyűlt csoport várt ránk. - Vállukra emelve vettek minket a századparancsnok és a többi századbéli bajtársak eleibe.

Ujjongás, kézrázás és vállveregetés után a napi teendők visszatértek a megszokott mederbe.

Emlékezetül erre a rendkívüli napra, a pilótám és én egy piros ukrán babuskát (fejkendőt) vettünk és a háziasszonyunk lánya egy "16"-os (tizenhatos) számot himezett bele a kendő egyik sarkába, - ugyanis az olajcsövet ért lövésen kívül még másik "15" (tizenöt) lövés érte a gépün-

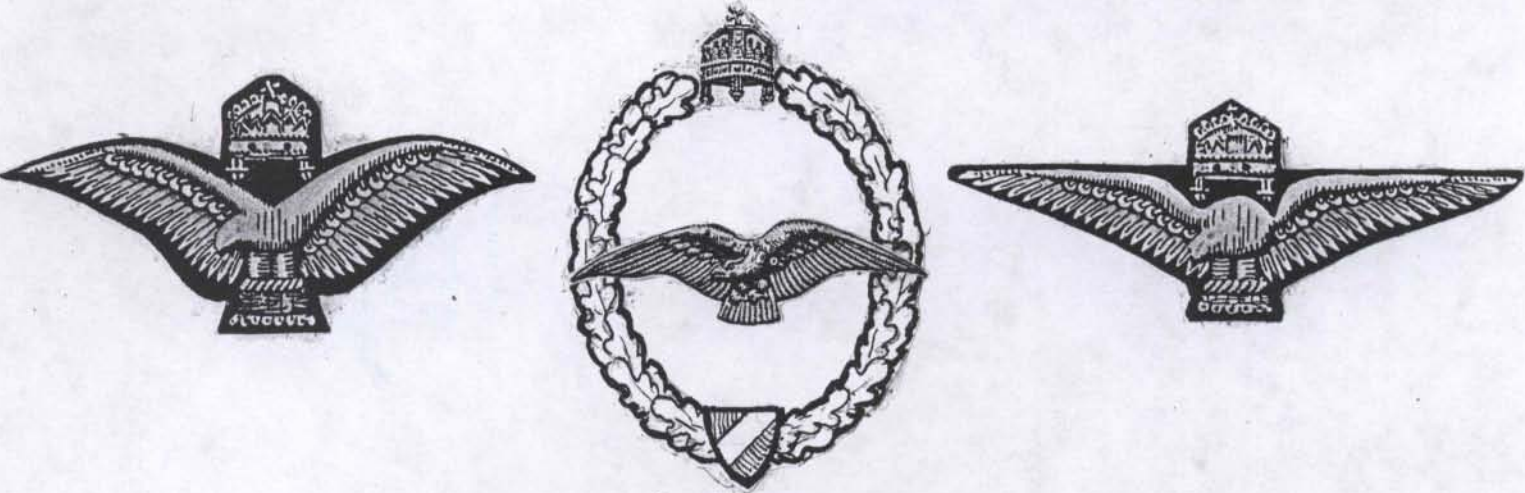
ket, de azok szerencsére elkerülték az üzemtartályunkat, a pilótámat, na meg jómagamat.-

Fár nap múlva budapesti újságírók (Budinszky) és fényképészek jöttek ki a repülőterünkre. A többek között-arra a kérdésekre, hogy a veszélyes bevetésünk alatt nem ijedtünk-e meg? Válaszunk az volt, hogy minden olyan gyorsan történt, hogy arra nem volt időnk!.-

* * *

Baranchi Tamáska István szds.

/tűzér repülő és repülő megfigyelő /

Repülő megfigyelő jelvény

.....

A fenti esemény 1941 nyarán történt az Ocsémmel.- 1942 évben, mint a Mórmariszigeti Csendőrrésztály segédtisztja (főhadnagy) Uglya és Alsónéresznice községek között a két órs legénységével egy felvegyverzett, gyilkos gonosztevőre tartottunk hajtóvadászatot. Sajnos az elfogása ekkor nem sikerült.(később tűzharcban megsebesülve csendőrkézre került.)

Miután a hajtóvadászatot befejeztük, hozzájött az uglyai órs parancsnoka s jelentette, hogy 1941 nyarán, órskörletében kényszerleszállást végzett egy repülőgép s az abból kiszálló egyik,tűzértiszt neve hasonló volt az enyémmhez. Megkérdezte, hogy nem rokonom-e? Válaszom rövid volt; az Ocsém.- Majd mondtam az órsparkancsnoknak, hogy mint főhadnagy jelenleg a Nagyváradnál "Gábor Áron" Tűzér Hadapródiskolához van beosztva.-

- Ilyen kicsi a világ .-

*) 1941, június 28.-án

WM-21 "Sólyom". Sajnos három évet "késett", s amikor a csapathoz került, már korszerűtlen gépnck számított. /Magyar Szárnyak./

V a s f ü g g ö n y k i á r u s i t á s .
 =====

A gyorsvonat Bécsből a menetrendszerint közeledett a magyar határ felé. Még az indulás előtt jól öltözött, magyarul és németül, sőt valamit angolul is gagyogó úgynökök, férfiak és nők látogatták végig a hosszú és jól megteremtett kocsisort. Egymásután csapódtak, a kocsikat és a fülék^{et}et elválasztó ajtók. Udvarias, jó reggelt kívánok után, a fekete aktatáskából hirdetési lapok kerültek elő.

Valaki már ugylátszik, hogy élelmesebb volt és megelőzte őket, mert a Münchenből érkező vonat, alig félóra bécsi tartózkodása alatt, már tele-szórták az üléseket a hirdetésekkel.

Olcsó lakás Bécsben, közel a pályaudvarhoz és közel mindenhez. Bőséges reggeli a szobaárban. Szobák egy, kétő vagy három személyre. Városnézés és kiszállítás a pályaudvarra, vagy a repülőtérre.

A legtöbb ajánlat magyarul, mert a magyarok figyelmét igyekszik felhívni, amikor majd visszafelé Magyarországról, a repülőindulásig még néhány napot Bécsben szeretnének eltölteni.

A hirdetések között azonban sok németnyelvű is van, amelyik lakást hirdet, Budapesten, közel a Margithídhöz, a Normafánál a budai hegyekben, Szent Endrén, a Balaton mellett, Kecskeméten, Pécsen és Debrecenben. Nagy fekete betűkkel : Zimmer .

A kalauz után mindjárt jön az úgynök.

Nagy emberismerettel rendelkezik, mert otthonos jártassággal üdvözöl mindenkit és megvárja, amíg a csinos, jól öltözött, karosu magyar fiatalasszony kiosztja a hirdetéseit és néhány szóban is elmondja, hogy ha telek, vagy villa érdekel valakit a Balatonnál, a Velencei tónál, a Budai hegyekben, vagy a Dunánál, Visegráddal szemközt. Legjutányoabban azon az irodán keresztül lehet megvásárolni és biztosítva van, hogy megbízható és nem zugúgynökök árulják.

Alig távozik a másik kocsi a telek és ingatlan árus, mielőtt még a vámőrök következnenek, gyorsan bemutatkozik egy kellemes modoru szintén jól öltözött és jól beszélő fiatalember.

Kezében kis bőrtáska és abból emel ki egy celofánba csomagolt és nemzeti szalaggal szép csokorba kötött valamit.

A fülke ajtajában áll és magasra tartja a celofánzacskót, amiben egy tiz, tizenöt centiméter hosszúságu szőges drót van téve.

Magasra tartja és mosolyogva kínálja.

-Tessék parancsolni... a legszebb emlék Magyarországról, egy darab a Vasfüggönyből... örvendeztesse meg amerikai rokonait... egy darab történelmi emlék az elmúlt negyvenöt év borzalmaiból... csak öt dollár, lehet

kérem márkában vagy más valutában is fizetni. Nem, sajnos, könyörgöm, forintban nem lehet, mert a celofan csomagolást és a nemzetiszínű szalagot mi is valutáért szerezzük be, vagy Bécsben, vagy Münchenben.

Kiváncsian nézegetik az emberek, tovább adják egymásnak, aztán meg is veszik. Néhány perc alatt a táskára való vasfüggöny darabok elfognak és az árus bocsánatot kér, hogy újabb anyagot hoz, ami a nagy bőröndjében van, a másik kocsiban.

Erről a vasfüggöny kiárusításról az jut az eszembe, amikor még egy évtizede így árulták és kínálták a nemzeti szaggal átkötött és kis papírzacskóba kötött magyar földet. A honvágyból gyötört magyar elszirta, amikor kézbevette és meg is csókolta, este a párnája alá rejtette és utolsó kívánsága az volt, hogy vele temessék, legalább egy kis darab magyar földdel nyugszik, ha már haza nem mehet. Aztán olyan jó üzlet volt, hogy később már kívánság szerint lehetett Kunszentmiklósról, Debrecenből, vagy Szeged, vagy Kaposvár mellől igényelni egy darab magyar rögöt, egy mogyorószem nagyságú magyar buckát.

Éppen a Caroni folyó menti magyar gyémántmosóknál jártam, amikor elfogták Bicskás Vilit, aki csúnyán becsapta az öreg gimnáziumi tanárt és mint Kerekegyházi magyar földet adott el neki gyémántért, pedig mint később bevallotta, ott szedte fel a Cumanai országut porából és ügyesen belehamisította egy nemzetiszínű szalaggal átkötött zacskóba.

Valami ilyen érzéssel forgatom a kezemben a vasfüggöny darabját, aminek a szöges drótja még a celofánon keresztül is szur.

Kiállok a folyosóra és megkérdem az árust.

Mondja csak, milyen forgalmat bonyolít le egy ilyen uton, nem azért kérdezem, mintha én is üzletelni akarnék, csak érdekel. Láthatja már én is vettem, tehát itt már mindeki vett ebben a fülkében nyugodtan elmondhatja nekem.

Az ember nagyon közlékeny és miután senki más nincs ^{a/} közelünkben sietve elmondja.

-Uram, akár hiszi, akár nem, tönkrementünk, nemcsak én, sokan, az egész társaság. Legalább hetven, nyolcvan ember, mind, aki a Vasfüggönyből élt eddig. Mert ugye most már azt is elmondhatom, hogy ezelőtt néhány évvel, ha valaki nyugatra akart disszidálni, az valamelyikünkkel kapcsolatba lépett. Pesten, Győrben és a nagyobb városokban működtek az embereink, akik százalékot kaptak. Uram, mi nem csibészek, hanem becsültesei élni akaró magyar emberek vagyunk. Nem volt kikötött tarifánk, mindenki annyit adott, amennyit tudott. De kérem azt ne tessék elfelejteni, hogy most már azt is megmondhatom

.., hogy a határmenti vállalkozókat is mi fizettük. Aztán ez volt még csak kisebbik, hanem, most már azt is megmondhatom, még a határőrség, a rettegett ÁVÓ is benne volt a dologban. Persze erről, eddig nem lehetett beszélni, még gondolni sem. Nem is tudta, vagy sejtette senki. Nagy pénzeket kellett leadni. Minden héten előre megbeszélte semleges helyen jött a határőrség megbízottja és felvette ^{az} megfelelő díjazást és ugyanakkor azt is közölte, hogy a hét melyik napján, milyen lesz az őrség és hány órákor merre kell átbujni a vasfüggönyön, mert akkor éppen az ellenkező irányban jár majd az őrség.

-Hát így kérem. Bevallom szépen kerestünk, mink is, meg a gazdák is, meg az őrség tagjai is. Nem mondom, volt, aki nem volt benne a buliban, ezt is előre közölték velünk. Olyankor, aztán vártunk a váltásig és kuksoltattuk a menekülőket. Aztán végeredményben akármit is mondanak, mégis csak szépen és segítően dolgoztunk. Volt, akinek alig volt valami pénze, de már odahaza keresték, tehát jobb volt, minél hamarabb olajra lépni. Volt, aki csak egy karórát, vagy a kávéka gyűrűjét adta oda, volt olyan is, aki nem tudott adni semmit, azt is átsegítettük, mert olyan is volt, aki dollárban és ékszerben fizetett.

-Szóval akármit is tetszik gondolni, azért mi szép és nemes célt szolgáltunk és ezeket segítetteünk át a határon, a Vasfüggönyön. Merem azt állítani, hogy a nyugaton élő magyarok egy igen jelentékeny részét mi segítettük át a Vasfüggönyön. Az kérem, hogy közben mink is jól éltünk és talán nem hazudok, ha azt mondom, hogy meggazdagodtunk. Istenem, hát kérlek mindennek van ára. Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. Nekünk is kellett adni a parasztnak, mert ő is reszkirozott, aztán a határőrséget jól meg kellett fizetni, mert egy lebukás, nemcsak az üzletet rontotta volna le, hanem életbe, emberéletbe került volna. De én nem dicsekvésként mondhatom, hogy azon a területen, ahol én, meg a haverjaim, Bukfenc Csöpi, Biciklis Csili, Guterna Kari, meg a lányok, Ragyás Maca, Szmetyó Rózsi, Gubera Ibi, aztán a két cigány lány, mind nagyon megbízható és jól dolgoztak. Tőlünk délre, még két, vagy három tőlünk teljesen független csoport is dolgozott és azok főleg a jugok felé igyekeztek az embereket átszöktetni. Ott történt, talán kétszer is lebuhtak. De nálunk, amióta én itt dolgoztam nem fordult elő.

Kezében játszva dobálja a becsomagolt nemzeti péntlikás vasfüggöny darabját.

-Aztán ez a jó meló is megszűnt. Most aztán ^{ny}mondéki munkanélkül van. Pedig, de nagyon jól ment. Mercivel jártunk Olaszországba, meg Spanyolba nyaralni, Mondtuk is, a franc egye meg a Balatont, azt hagyjuk a németeknek, meg a lengyeleknek, mi a Rivérára megyünk. Közösen vettünk is egy nagyon szép kondót a Spanyol tengerparton, aztán odajárt az egész banda. Az volt ^{az} élet. Jó kaja, meg pia. Micsoda borok és nők. Hogy éltünk ott, aztán egyszer

csak puff vége mindennek. Lebontják a vasfüggönyt, senki nem szökik már és a határőrség ásitozik és így azután Bukfenc Csöpinek volt az ötlete. Oda-kint járt Kelet Németországban és ott látta, hogy a lebontott Berlini fal, malterdarabjait jó pénzért árulják. Ez adta nekünk is azt a gondolatot, hogy a hazalátogató magyaroknak, talán éppen azoknak, akiket annak idején mi segítettünk át a vasfüggönyön, most ilyen emlékekkel tudjuk, nem akarom azt mondani, hogy megválni, hanem megajándékozni.

-De hát tessék elhinni, nekünk is vannak költségeink, mert ugyebár, a celofán papírért Bécsbe és Münchenbe kell menni és csakis valutáért kapunk aztán meg a nemzeti szalagot is Münchenben egy cég gyártja nekünk nagy rolnikban és odahaza Rákospalotán, a feleségem, meg a két kislányom kötözi és csinálja a masnikat. Mert mégiscsak így jobban mutat, ez Szmetyó Rózsi ötlete volt, hogy valami irredentát is vigyünk az üzletbe, mert mi egy olyan nép vagyunk, hogy még a koporsóban is sirva fakadunk, ha azt halljuk, hogy Nem akar az ökörcsorda legelni. Hát szóval így.

A probléma csak éppen a szöges dróttal volt, mint mindig. Mert igaz, hogy felnyitották, nem is mindenütt, de jó nagy darabon, aztán eleinte onnan hoztuk a szöges drótot, de az nagyon komplikált volt. Mindenkinek akart valami részesevé, úgy hogy nekünk alig maradt valami, mert, hogy közel engedtek és ahogyan drótvágó ollókkal dolgozhattunk, meg köllött fizetni egy jó csomó embert. Így jött aztán Guterna Kari ötlete, hogy Palotán, az egyik üres telken valami állami építkezésből, talán éppen internáló tábort készültek építeni, legalább öt, tíz köteg szöges drót, már kissé a rozsdáé és mohás is, meg piszkos, de az csak jó. Mert legalább patinás, így mondta Biciklis Csli. Ugy, hogy attól kezdve a palotai üres telek drótját használjuk fel. Egyszer levágunk körülbelül öt, tíz méter drótot, aztán zsákba göngyölve hazavisszük Káposztás Megyerre, mert Guterna Kari ott lakik, a lakáson aztán szépen felvagdossák keztyüs kézzel és a lányok csomagolják, diszítik, én meg árusítom. Két kis gyereket Pesten is árulja, Vörösmerty, meg a Gellért előtt. Nem is tagadjuk. Jól bevált és ha nem is pótolja a régit, de azért megy. Én csinálom a vonatárusítást., most majd az autómon visszahajtok Bécsbe és a délutáni Wiener Walzeren megint ott lesz.

-Igaz, hogy most már a magyarok is inkább egészen berepülnek a Ferihegyre és sokan még autót bérelnek és úgy jönnek, de Hegyeshalomnál a vámosok még nincsenek beszerelve és nem engedek csak suttogásban az érkezésnél.

Jendrusák Szaniszló nagyon érdekes és részben szomorú dolgokat mesélt. Meg is kérdeztem, hogy megy most ez az üzlet.

-Hát kéremszépen én nem akarok szerénykedni, de dicsekedni sem. Most

egy uton, mint például az ^{az} mostani, megkerestem mondjuk ugy ötezer dollárt. Ugyanis a legtöbb ember nem egyet vásárol, hanem vissz emlékke a rokonoknak és az amerikai ismerősöknek is szép ajándék : egy darab vasfüggöny, emlék, Igaz, most már néhányba tettünk angol feliratos kis cédulát is. Nagyobb a kényelmősége.

De tessék arra gondolni, hogy sokszor a kalauz is jön és elkezd pfiázni, hát valamivel annak is be kell tömni a száját. Eleinte kapott ő is emlékke egy darab szöges drótót, de már nem kell neki vasfüggöny. Meg aztán a lányok az idén Görögországba akarnak menni, hát arra is kell a pénz. Valamivel csak ki kell pótolni, ha már lebontották hát majd mi kiárusítjuk a vasfüggönyt. Tetszik tudni nem az a fontos, hogy honnan van. Hegyeshalomból, vagy Rákospalotáról, hanem a szimbolum, amit jelképez ez a néhány centimetes szögesdrót nemcsak a magyaroknak, hanem az egész nyugati világnak.

Csapódnak az ajtók, utlevélvizsgálat következik és a vasfüggöny árus gyorsan eltűnt.

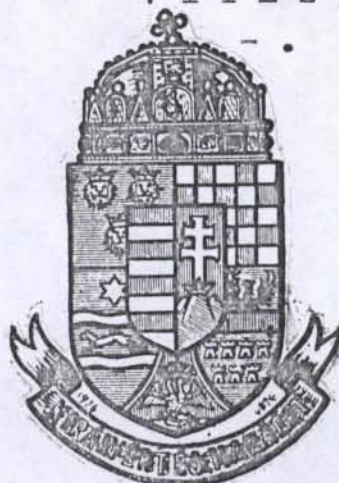

1981 — 1991

Február 14.-én a 110. Csendőrszpon meghajtjuk az emlékek lobogóját a 11.000 hősi- és az 5.000 mártir hajléjthalt csendőr bajtársunk előtt .

+++

HÍVEN,
BECSÜLETTEL,
VITÉZÜL!

CSENDŐRNAP 1991 február 14.-én.

SZÁZTIZ éves ma egy nemes Testület,
MINDHALALIG
Hogy-hogy nincs sortűz és nincsen diszmenet!

Szinte bujva, szinte félve,
Osszejöttünk Unneplésre.

Ki Uldöz ma, Kitől bujtunk,
Ma is követ csendőrmultunk!

Tán bűn volt a vitézség, tán bűn a kegyelet,
Csendőr! A felelet: Gyűlölet temeti nevedet!

Hiába portyáztál, áztál és fáztál,

Nem számít, hogy népünk álmára vigyáztál,

Ne büszkélkedj azzal, hogy szived lelked adtad,

Hogy legjobbmaid felét a harctéren hagytad.

Ne szólj, ne panaszkodj űrizzed a csendet,

Ne várj igazságot, ne kérj törvényt, rendet.

Látod a vörös szin, halványult rózsára,

Gaznak és igaznak űtni fog órája....

ÖTVENÖT év dicsben, fényben, 55 év száműzésben.

SZÁZTIZ dicső év: kiáltani merek:

Nem félistenek voltunk, de egész EMBEREK!

Imaszárnyon Urunk szined elé járunk,

Álmunktól fosztottan, mégis csodát várunk.

Nem magunknak kérünk, nem érdemlünk sokat,

Csak mégegyszer küld haza a KAKASTOLLASOKAT!

vitéz Barancki Tamáska Endre;

A bustyaházi hid védelmében.

=====

1944-et írtunk. Októberi reggel volt s a köd lassan szállt fel a Tisza völgyéből.- Távolsból tüzérségi párbaj hallatászott.

A 24.-es hadosztály védővonala ekkor; Tócsa Kelet, Bedőháza, Kőkényes, Irhóc, Alsóneresznice s általában a Tarac völgye volt, -míg a hadosztály parancsnokság egy része már Száldobosra települt.

.... A bustyaházi községháza előtt álldogáltam és Tóth András g. századossal beszélgettem. Közben mindketten Kelet felé nezegettünk, ahonnan robbanások hangja jól volt hallható.

Egy kis idő múlva érkezett meg a tócsói őrsőm legénysége a csendőr-hozzátartozókkal együtt négy országos járművel. Pomázi Mátyás alhadnagy, a tócsói csendőrőrs parancsnoka az oszlopot megállította, majd leugorva jött hozzám jelentkezni.-Előadta, hogy jökori reggeli órákban már Tócsó keleti részéhez közel folytak a harcok s így az őrs legénységével el kellett hogy hagyja őrsi székhelyét. Benn a faluban kevés magyar honvédségi alakulatot hagyott hátra.

Pomázi alhadnagy alig fejezte be jelentését, amikor Száldobos felől egy Steyer csendőrgépkocsi közeledett. - Megállt a községháza előtt és abból Király csendőrőrmester, gépkocsivezető ugrott ki. - Jelentette hogy egy parancsot hozott részemre. Majd azt átnyújtotta;- Ebben ez állt;

- Tamáska szds. úrnak.- Tudomásomra jutott, hogy Tócsó még nem esett el, így azonnal tegye át parancsnoki székhelyét oda.- Dr. Vad őrnagy osztályparancsnok.-

Nem sokat teketóriáztam. A parancs, az parancs.- Malik Jóska próba-csendőr szakaszvezetőt beküldtem a vadászpuskámért, Kiváló golyós Mauser volt, amelyet eddig Mérémarosban csak vaddisznóra és őzre használtam.- Betettünk még a kocsiba vagy 200 darab töltényt, egy pár kézigranátot s már indultunk is hármasban.-

Hamar eljutottunk a Talabor közúti hidjéhez, hisz az csak 1 kilométerre volt Bustyaháza keleti végétől. Mielőtt a hidra értünk volna, a kocsink elé egy altábornagy állott s a kezével "álljt" parancsolt. Kiugrottam s jelentkeztem.-

- Hová megy a százados úr? - kérdezte az altábornagy, akiről később megtudtam, hogy Vasváry József a neve.

A térképtáskámból elővettem az írásbeli parancsot, s jelentettem, Tócsóra megyek, hogy ott foglaljam el új parancsmoki székhelyemet.-

- A községben már folyik a harc.- folytatta az altábornagy úr.- Oda már nem mehet.- A bustyaházi hidat meg kell védeni, mert még magyar alakulatok vannak a községben.- A hidat eddig nem engedem robbantatni.- Alakulatával alkosson hidfőt a hid védelmére.

Jelenttem Vasváry altábornagy úrnak, hogy nincs itt az alakulatom, csupán a gépkocsi vezető és egy próbacsendőr van velem.

De ekkor már Tócsó felől országos járművek és gyalogos magyar honvédek jöttek rendezetlenül. Tócsó község nyugati szélé 5 kilométerre volt a Talabor hidjéhez.- Az altábornagy úrral együtt a hid nyugati végére álltunk. Az országos járműveken súlyosabb sebesültek érkeztek, míg a gyalogosok között inkább csak könnyű sebesültek akadtak.

A hid védelmét meg kellett szerveznem. A súlyos sebesülteket tovább engedtem, míg a harcra foghatókat visszátartottam.- Egy hadnagyot (Dávid Sándor csendőr százados öccsét) és két zászlóst is mindjárt odaszólitottam.- Már volt három golyószóróm és két láda lőszerem. A hidtól jobbra és balra fektettem le őket tüzelőállásba. A hirtelen összeszedett honvédek közül már meg volt a hidvédelem. Egy golyószóró tudta pártázni a hi-

dat, míg a másik kettő pedig jobbról-balról tűz alatt tudta tartani a hidra vezető utat. A honvédek pedig a talabori parti fűzfák és bokrok védelmében feküdtek s várták a tűzparancsot.-

Técsőről még hallatszott a csatazaj s a hátraözönlés is véget ért. Az utóljára érkezők jelezték, hogy a magyar alakulatoknak sikerült Técsőről kijönni.

Csendben várakoztunk.- Vasváry altábornagy úr is egy puskával kezében a Talabor partján s én magam meg vadászpuskámmal. Gondolkoztam is azon, hogy talán ez lesz az utolsó vadászatom Máramarosban.- A honvédek visszaszivárgása megszűnt teljesen s környéket temetői csend űkte meg.- Az égyezés zaja is csak távolról volt hallható. De a Talabor partján itt-ott egy-egy akna azért robbant, nehogy elaludjunk. Távcsővemmel kémlelve a tájat, láttam, hogy Técsőről szétszóródva alakok közelednek felénk.- Parancsot adtam, hogy meg kell várni, míg a hid közelébe érnek s majd akkor fogunk tüzet nyitni rájuk.- Az út két oldalán jöttek előre szökelve szovjet katonák. Valószínűleg terepkeresők voltak.- Körülbelül egy szakasznyi erejű lehetett a csoport. A hid közelébe érve az útra merészkedtek. Ebben a pillanatban a három golyószóró megnyitotta tüzet rájuk. Géppisztollyal tüzeltek vissza, de miután egy páran összesetek, a többiek igyekeztek visszafelé szaladni és a kukoricásban nyomuk vesztett.

..... Ujra csend lett.- Két honvéd óvatosan előre kuszott a hidon és az ott sebesülten fekvő szovjet katonát áthúzták a mi oldalunkra. Ruszin tolmács utján megtudtuk, hogy Técsőt már elfoglalták. Az ottani három kocsmát feltörték és a győzelem mámorában kezdtek inni. Hisz volt ott bőven bor, sör, pálinka. A bennrekedt magyar sütőoszlop frissen sült komiszját is széthordták. Így volt ennivaló is.-

Nem sok idő telhetett el, amikor újra egy szakasz erejű szovjet egység közeledte meg a hidat, de a hidvédelem ugyanúgy végzett velük, mint az előbbivel. Egy részük elesett, a többi pedig két oldalon szétszóródott s megbújt.- De úgy látszik, a részegség egyeseknek nagy bátorságot adott s begázoltak a Talabor folyóba. Amikor pedig a víz már mellig ért, az egyik kezükben a géppisztolyt, míg a másik kezükben a kenyeret az ég felé tartva jöttek a vízben felénk. De partot egy sem ért, mert a golyószóró és puskatűzben mind elusztak a megáradt Talaborban a kenyérrel együtt.-

Közben egy gyalogos század érkezett meg Bustyaháza felől, hogy hidfőt építsenek ki.

Vasváry altábornagy úr hivatott magához s csak ennyit mondott;

- Köszönöm százados úr!- Most már elmehet!- Nevét, adatait adja át az alezredek úrnak!- / Gondolom, hogy az egyik Signumomat ennek köszönhettem./

Miután adataimat átadtam egy szelet papíron, tisztelegtem az altábornagy úrnak és harmadmagammal visszaindultam Bustyaházára.-

..... Másnap délelőtt szitáló októberi esőben Száldobos mellett egy réten 50 csendőrömmel ott álltam és jelentkeztem Krizanich ezredek úrnál, mert reggel óta a 24. gyaloghadosztály állományaiba lettem áthelyezve egész alakulattal. A vonat részlegét és az idősebb csendőröket, csendőrhöz tartozókat pedig Husztra hátra irányítottam.

A bustyaházi hidat megvédtük, de Técsőt már nem tudtam visszafoglalni harmadmagammal.-

Ödön Bácsi és Annuska.

Keresem, de aligha találok annak okát, hogy az utóbbi időben miért üldöznek a közmondások. Azon kapom sokszor magamat, hogy mosoly lopkodik szájam szögletébe telefonálás közben, amikor nem ismétlek meg egy jóleső pletykát „mondva, 'ne szólj szám, nem fáj fejem'. Az ok talán egy öreg barátomban keresendő, aki alig tud egy mondatot mondani, anélkül, hogy ne idézzen egy jó magyar közmondást.

A minap beszélgettem Vele, s Tőle tudom, hogy unokájának egy nagy vas serpenyő ráesett a lábára, s eltörte bűtykos lábujját. — Nem mertem megkérdezni, hogy melyik a bűtykös, mert ugyis tudom, hogy "ejnye még azt sem tudod" — lesz a válasz, így csak azt jegyeztem meg, hogy "ebcsont beforr", amire a válasz megint csak közmondásos volt, egy hónap múlva már "kutya baja lesz".

No mondom magamban, kutyáról léven szó, itt az alkalom, hogy megfogjam az öreget, s így megkérdeztem, hogy tudja-e az értelmét annak a mondásnak, hogy "eb ura fakó"?

Persze, hogy tudom, de nem ám úgy, mint ti, tacsok, hanem ahogy feleségem mondja, "e bura Fakó". Mert van a kertben egy döfi rózsafa, karóval meg egy szép üveg-burával a tetején, ami régen égszinkék vót. Arra monta az asszony, hogy "e bura fakó" — kiszitta a nap.

Jaj de bántam már, hogy nem maradtam meg a "ne szólj szám, nem fáj fejem" elmélete mellett, így hát bucsuzásra tereltem a szót, mondva, hogy rosszul aludtam az éjjel, a szúnyogok kinoztak, csiptek, szúrtak martak. "No öcskös," szól Ödön Bácsi, majd én megsegillek, viszek neked egy ajándékot, s többet nem macerál szúnyog. —

"Jó, köszönöm, a viszont látásra," montam én. Magamban: "Ajándék Iónak ne nézd a fogát."

Este lett. Már kész voltam lefeküdni, mikor Ödön Bácsi zörgetett az ajtón. "Ki korán fekszik, hamar megöregszik" szellemeskedett az öreg, mialatt kibontott egy közepes skatulát. Kivett egy billikumot, vagyis üvegtartályt, amiben egy magányos hal ficáinkolt. "Ez a piranna, (tudományos néven piranha caribe), amelyik szúnyogot, legyet, pókot befal, meg a bolhát is kieszi a kutyádból. A venezuelai tengerben laknak, s ha egy uszó állatot, vagy embert elkapnak, annak csak a csontváza uszik tovább. — Egyébként Anna a neve, és még jány. — No szerbusz." S ott hagyott. — No most már Gazsi, vakartam fejemet, benne vagy a pácban. Itt van egy ember-evő, szúnyogfaló hajadon hal, az éjjeli szekrényemen, kész kiugrani minden közelemben levő élőlényre! No ezt Ödön Bácsi jól elintézte!

Nézem a halat, az meg engem. Ilyen ronda nőt életemben nem láttam, még az anyja se szeretheti: ha légzésre kinyitja a száját, hát vicsorog. Hát még a fogsora, mint acélcsapda. Persze erre Ödön Bácsi megint csak azt mondaná, hogy ajándék halnak ne nézd a fogát. Vajjon mi jár az eszében? Jó falatnak néz? Talán legjobb, hogyha szájkosarat teszek rá! De hogyan? Ujjaimra még szükség lehet. Nézem, nézem, sőt már bírálom a halat. Semmi női bája, alakja pocskék, se csipője, se keble, persze, hogy hajadon maradt, hisz még haja sincs, érthető, hogy senki nem áll le vele enyelegni, még HAL—KAN se.

A dolg kezdett idegeimre menni. Itt van Anna az éjjeliszekrényemen, farkasszemet néz velem, én pislogok, ő nem. De honnan a fenéből veszi Ödön Bácsi, hogy hogy ez egy hajadon lány? — Tudom, megint "magam alatt vágom a fát" — de mégis felhívom Ödön Bácsit: "Biztos maga abban, hogy ez beste hal még mindig hajadon?" — kérdem. A válasz első részében biztos volam: "Hát még ezt sem tanították a főiskolában?" "A fiú halnak szempillája van, hogy kacsingatni tudjonak, a lány halnak nincs, mert ~~am~~ nem kő nekik kacsingatni, azok szemérmesek." — No ezt megint megérdemeltem! — Hát éjjelre mit csináljak a leánykával, — kérdeztem? "hagyd ott ahol van, alig csobog a víz, amikor kiugrik a szúnyogok után, meg se hallod."

Már közel volt éjfélhez, eloltottam a villanyt. Aludni nem tudtam, - vártam a csobogást. A csobogás nem jött, az álom se jött, de a szunyog, igen. Mintha sejtették volna, hogy elérkeztek az utolsó vacsorához, úgy vetették magukat rám, mint a siralomházi tömeggyilkosok utolsó vacsorájukra.

Betakartam a fejemet, csapkodtam feléjük, hessegettem őket, bekentem karjaimat szunyog riasztó szerrel, ami fejfájást okozott, de semmi sem használt. - Felgyújtottam a villanyt. A haltartó víz tetején négy szunyog lubickolt, lehet, hogy csak lábvizet vettek, lehet hogy csak gargarizáltak, egy azonban biztos: se ők nem zavarták a halat, se a hal őket. Annuska ugyanis aludt az edény alján. Alhatott is nyugodtan, mert tudta, hogy a szunyogok nem értik a buvárkodás mesterségét, s így őt nem tudják megcsipni. - No te ronda bestia-fakadtam ki- elvetted fél éjszakámat, ezért meglakolsz!

Meglakolsz, de hogy? Gondolkozni kezdtem: hátha nem is hibás ez a kis hal. Talán a levegőváltás nem tett jót neki, talán a hosszú út kifárasztotta, talán bicsérdista, talán nem lát jól a sötétben? Égve kell hagyni a villanyt. Igen! Látnia kell az ellenséget, hogy rávethesse magát. - Égett a villany, no meg a szemem az álmatlanságtól, s már-már elszundítottam várva a csobogást, de hiába! - Hajnaltájban elnyomott az álom. Nem is álom, de egy lidérces lázálom. Az otthoni Séd patakban fürödtem, egyszerre csak látom, hogy Annuska úszik felém! No Gazsi vigyed az irhádát, illa berek, nádak, erek, uccu neki, ennek már fele se tréfa, ha elkap a jány, felfal! - Eszembe jutott az a kannibáli közmondás, hogy "Úgy szerette, majd megette" így hát csak iszkoltam, ahogy tudtam. Úgy rémlik, hogy Karádi bógó hangját hozta felém a szél, hogy: "Hiába menekülsz, hiába futsz, a sorsod ellen tenni ugyse tudsz." - A távolság egyre fogyott, már-már hallottam a fogak vésszes csattogását, amikor - borzalom: görcs állt a lábamba. Még az volt a szerencse, - ha ugyan lehet szerencsénk nevezni, - hogy a görcs valóságos volt, nem álom, s mikor kiugrottam az ágyból, féllábon ugrálva is láttam, hogy Annuska alszik, mint az aludt tej.

Minden csontom sajgott, s meggyötörve az álmatlan éjszaka kínjaitól, elhatároztam, hogy bosszút állok! - De kin? Ez a nyavalyás kis hal nem tehet róla, hogy itt van, - de Ödön Bácsi igen! Megyek a telefonhoz, remélve, hogy álmból zavarom fel, de sajnos már ébren volt, sőt, mint mondta, már meg is früstökölt. "Micsoda mafla halat hozott maga nekem," - kezdtem a pörölést, "nem ártatlan hallány ez, hanem ártalmatlan apáca-lélek, aki még a légynek sem árt, mert hogy a szunyognak". - "Vigye innen, s ha tényleg hajadon, adja férjhez, akkor biztosan megtanul harapni." - Semmi válasz. Ez teljesen szokatlan Ödön Bácsitól. - Talán megsértettem? "Az mondja meg, Ödön Bácsi, mi a fenét csináljak vele, ma reggel orvoshoz kell mennem." - Megint hosszú hallgatás, de a szuszogásából hallom, hogy gondolkodik. - "Tegye be a W.C. viztartó tankjába, onnan nem tud kiugrani."

Mert sietnem kellett, hamar beöntöttem a haltankot halastól a W.C. tankba, s elmentem az orvoshoz. -

Mikor hazaértem, első dolgom volt keresni a halat. - Sehol!

A feleségem használta a W.C.-t. .

Azóta egy Anna névre hallgató kis hal uszka a kanálisban, s nekem olyan jó érzés két fontos dolgot ^{tudni:} V A z e s l s ő, hogy Ödön bácsi híres közmondásainak talán a történelemben először nincs igazuk, mert: ott "nem fejtől bűdösödik a hal," a másik pedig, az, hogy a csatorna kanálisa teljesen szunyogmentes. -

Gazsi
GAZSI.

~~1990~~ 1990. December 1.-én Főtisztelt Dr. Sárospetaki és Kisharsányi HARSÁNYI András USA-beli ref. püspök, tb. Johannita kommandátor helyettes, rendi káplán Sarasotában irodalmi délutánt tartott édesapjáról Harsányi Zsolt-ról. A nagyszerű előadásán, közreműködtek; Görgey Kálmán, Szüts Pál és Boros Ica.- Az előadót vitéz Baranchi Tamáska Endre Johannita lovag mutatta be, aki már Andrást 58 éve ismeri.-

.....

1990, dec. 2.-án a floridai MHBK csoport Lakelandban tartott összejövetelt az ottani Magyar Református Egyháznál. Istentisztelet után volt a hivatalos értekezlet, amelynek fő előadója vitéz Martonfalvay Hugó az MHBK Központi vezetője volt. Záhonyi Arzén Szt. László Rendi Törzsszék-tartó -vitéz Koltaváry Dénes volt USA-beli MHBK Főcsoport vezetőről emlékezett meg. A gyűlésen jelen volt Torday Egon és Dobolyi Arpad Clevelandi volt főcsoportvezető. A Vitézi Rendet vitéz L. Jezierski László az MKCSBK-t vitéz Baranchi Tamáska Endre képviselte.

1990, dec. 4.-én tartották a floridai volt tűzérek Szt. Borbála estjüket Sarasotában. Az egybegyűlt ünneplőket vitéz Szüts Ervin üdvözölte s a beszéde végén megemlékezett az évközben elhunyt Lovas György bajtársunkról. Az ünnepi szónok Dr. Varga István tart. tűzerhadnagy volt, aki igen hatásos beszédet mondott. Majd következett az est vidámabb része, amikor is vitéz Baranchi Tamáska Endre felolvasta az immár 12. Borbála tekercsét, amit Sarasotában írt. A vacsora után poharazgatás és még tánc is volt a "fiatalabb" korosztályból. Az estet v. Szüts Ervin és felesége Maria rendezte.

Részlet a Borbála tekercsből;

A "Holtek Utégét" évenként növeli,
 Oda bevonuló sok tűzér hazafi.
 Szémen tartjuk, - sajnós, - aki eltávozott,
 Mert a mi lelkünkben hagynak üres nyomot.
 vitéz Koltaváry, - másik nevén Dénes,
 Jelentkezett nemrég' Holtek Utégéhez.
 Kiváló bajtárs volt és jó szívű magyar;
 Elfelejtetni őt, nem is lehet hamar.
 Adjon az Uristen neki nyugodalmat,
 Borbála kezéből meg méltó jutalmat."

.....

1991 Január 27.-én a Sarasotai KOSSUTH KLUB megtartotta tisztújító közgyűlését. Az új tisztikar;
 Dr. Fűry Lajosné-Gitta elnök, Ryll Ferenc és vitéz Baranchi Tamáska Endre alelnökök, Ferenczy Sándor titkár, Dr. Köpeczi Botz Mihály h. titkár, Dr. Boros Lajosné-Ica pénztáros, - Igazgatósági tagok; Dr. Szalontay Zoltán, Szadey Tibor és Szüts Pál.

.....

A Sarasotai MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ 1991, febr. 3-án új presbitériumot választott. Az új tisztikar;
 Dr. Fűry Lajos elnök, Ferenczy Sándor alelnök, vitéz Baranchi Tamáska Endre főjegyző, Deák Zoltánné jegyző, Szilágyi Gertrud pénztáros, Pásztor Ernőné h. pénztáros, Tagok; Dobay Jenő és Jenőné, Gémesi István, Tomori József és Dr. Vizsolyi Kálmánné.

50 éves írói jubileum .

=====

Nevezetes nap volt 1991. február 16.-án Sarasotában. A napsütéses Floridában ezen a napon több mint 200 magyar jött össze, hogy a félévszázados évfordulón ünnepelje kedvenc íróját, Dr. Fűry Lajost.

50 év a történelemben röpké idő, de egy ember életében 50 év, amit alkotással töltött el, igen nagy és hosszú időnek számít.

A Sarasotai Kossuth Klub rendezte meg kedvelt írójének ünneplésére ezt a műsoros estét. Dr. Fűry Lajosné a Klub elnöke faradtságot nem ismerve készítette elő ezt az ünnepséget kiváló segítőtársaival együtt. A hatalmas munka megérte, mert ez a nap sokáig emlékezetes marad a sarasotai és környékbeli magyarságnak. - A műsor összeállítása, szereplők megválogatása mind-mind nagyban járultak hozzá a sikerhez. Valóban az ünneplők sorában ott láthattuk Dr. Fűry Lajos barátait, műveinek olvasóit s mindezeket, akik megjelenésükkel akartak tisztelni írónk előtt.

A műsoros estét Dr. Fűry Lajosné-Gitta nyitotta meg s köszöntötte a megjelenteket. Előtte az amerikai himnuszot énekelte el a közönség. Utána Ft. Dr. Szépe László r.k. lelkész magas szernyalású imát mondott. A műsor levezetését Vajda Albert, író és humorista látta el a néla megszokott könnyedséggel s hogy ezért magát meg ne tagadja, közbe-közbe egy-egy anekdotát beiktatott, amellyel a közönséget sokszor kacajra fakasztotta. Az író bemutatását is igen érdekesen oldotta meg. Dr. Fűry Lajost interjú formájában faggatta és gelelte. A válaszaiban az író szintén mondott vidám dolgokat. - Így ismerhette meg a közönség a jubiláló író s azt, hogy 50 év alatt 45 könyve jelent meg s jelenleg 5 van kézszen kéziratban.

Az író stílusát érzékeltette Heller Vera, aki egyik novelláját olvasta fel, melynek a címe "A röskei paprika." Előadásán meglétszott, hogy nem először volt a színpadon.

Dr. Szontagh Jenő művész ült ezután a zongorához. Először "clavichord"-on adott elő két klasszikus darabot, majd befejezésül a zongorán egy Bartók darabot játszott a töle megszokott művészi stílusban.

Majd újra az ünnepelt író jött a színpadra. Előadásának ezt a címet választotta: "Az első könyvem." Izes magyarsággal beszélt, amit a hosszú emigrációs élet sem tudott tönkretenni. Ebből az elbeszélésebből tudtuk meg, hogy első irását 5 éves korában készítette s a kis iskolás lányok előtt nagy sikert arerott.

Boros Ljone, egy földigérő kalotaszegi himzéssel diszitett ruhában jelent meg előttünk. - Ice kellemes elt hangjén először két operett számot adott elő, majd a "Fűry Peje" kérésére egy ó-magyar dallamu éneket énekelte. A siker, mint mindig, most is igen nagy volt.

A feleség után a férj jelent meg a színpadon, Dr. Boros Lajos. - Ő a Fűry Trilogiát fej-tegette a magyar sors a magyar élet tükrében. Közben Pattentyus Magde egy kis versikével köszöntötte az ünnepeltet.

A műsor a befejezéséhez közeledett. Ekkor vitéz Barancki Tamáska Endre- Peje igen közeli barátja- Dr. Fűry Lajosnek egy diszes oklevelet a barátok, s olvasók és tisztelői nevében- átnyújtott. A szép megemlékezést Fűry Lajos meghatódva vette át. - Majd Kiss Gábor az MHBK új USA-beli Főcsoport Vezetője lépett elő. Kerészetlen szavakkal nyujtotta át az MHBK 40 éves Erdemkeresztjét az ünnepeltnek, amit a Felesége, Gitta tűzött a mellére. A harmadik meglepetést Ryll Ferenc, a Klub alelnöke hozta. Egy nevekkel bevéssett réz plakettet nyujtott át szűkebb asztaltársaság nevében. (Ez az ötlet vitéz Pesthy Istváné volt, aki már nem tudott

Képek az 50 éves írói jubileumról.

Dr. Fűry Lajos, Dr. Fűry Lajosné - Gitta és
v. Barancki Tamáska Endre

Dr. Boros Lajosné-Ica

Az ünneplő közönség egy része.

jelen lenni s azt átmenjteni, mert február 8-án hirtelen elhunyt.)

A zéró imét Nt. Kun Gyula mondta, aki a Sarasotai Magyar Keresztyén Egyház lelkesze is.-

A Magyar Himnusz s a közönség együtt énekelte s elindult az ünneplő tömeg, hogy Dr. Fűry Lajossal kezét szorithasson.-

Utána mindenki Dr. Fűry Lajosné-Gitta vendége volt. Az asztalok roskadásig és izlésesen meg voltak rakva s sok finomsággal; Sonka, felvágott, s sajtok eldorádoja. Az italok is ott sorakoztak, közöttük s finom magyar borok is.

Az ünneplő közönség még sokáig együtt maradt s beszélgetett. Annyira volt az enni s innivaló, hogy még elajándékozásra is jutott belőle.

Dr. Fűry Lajosné-Gitta kivette a oroszlanrészét ennek az ünnepségnak s megrendezéséből. De hálásak vagyunk azoknak is, akik ebben segítségére voltak.

Azt hiszem, hogy az irói jubileum nemcsak Dr. Fűry Lajosnak marad emlékezetes, de Sarasota s a környékbeli magyarságnak is, mert egyúttal szép s értékes műsoros esten vehettek részt s lehettek együtt az ünnepléssel.

Dr. Fűry Lajosnak igen jó egészséget kívánunk további munkájához s kérjük a Magyarok Istenét hogy segítsen abban, hogy még sok könyve jelenhessen meg, amit már ne csak a külföldön élő magyarok, de az otthoniak is olvashassanak.

(1991) Sarasota.- FL.-

- nótás kapitány -

M.H.B.K.

WORLD FEDERATION OF HUNGARIAN VETERANS

Az MHBK USA Főcsoport vezetője K i s s G á b o r szkv.m.kir. csandór főhadnagy a Nagy Konstantin Rend lovagja lett, míg a Floridai Ny. MHBK csoport vezetője vitéz S z ü e t s Ervin szkv.m.kir.roham tüzér főhadnagy lett.

Mindkettőjüknek őszinte szívvel gratulálunk s Isten áldását kérjük magyar munkájukra.-

.....

V a r g a I s t v á n festőművész sarasotai 4625 Meadowview Circle házukban képkiallitást rendezett.

Több száz képe (olaj, squarell) került kiállításra, amelyet több mint 200 látogató tekintett meg.

További sikert kívánunk neki s főleg sok vevőt.-

.. .. .

P ü s p ö k i látogatás.

===== Nagy esemény volt 1991 márc. 2.-án Sarasotában. A külföldön élő magyar katolikusok püspöke, Dr. Miklós házy Attila érkezett közénk.- Márc. 2.-án délután tartott főpapi misét a Szt. Mihály templomban, ahol a sarasotai és környékbeli magyarok vallás-különbség nélkül igen szép számban jelentek meg. A püspök mellett a szertartást Ft. Dr. Szépe László lelkész végezte. A püspök nagyhatású beszédet mondott és az áldozás után Dr. Boros Lajosné-Ica egy szép számot énekelt. A mise a Magyar és a Székely Himnusz előneklésével fejeződött be.- Utána a hallban fogadta a magyar gyülekezet tagjait.-

Este 6 órai kezdettel a Sand Castle hotel külön termében volt ünnepi vacsora, amelyen a venice-i amerikai kath. püspök valamint a Szt. Mártha templom lelkészei is megjelentek. A vacsora alkalmával mind két püspök beszélt. A ceremóniamester Dr. David Pál volt, míg a mise és a vacsora megszervezésében vitéz L. Jezierski László vette ki a legjobban a részét és annak sikeres lebonyolítása neki köszönhető.

A felvonulásban a Sarasotai Magyar Keresztyén Egyház (Protestáns) képviselői is részt vettek.-

.....

Dr. P. Miklós házy Attila magyar püspök beszél.

His Excellency John J. Nevins venicei kath. püspök, Dr. Miklós házy Attila magyar kath. püspök és Dr. David Pál ceremonia mester a vacsorán.-

.....

Elkövetkezendő p ü s p ö k i látogatás.

===== Dr. Csiba Kálmán az Erdélyi Református Egyházkerület (Kolozsvár) püspöke 1991. ápr. 1- máj. 6.-ig az USA-ban lesz. Sarasotában ápr. 22. és 23.-án fog tartózkodni. Istentiszteletet fog tartani 1991 ápr. 23.-án(kedden) d.u. 3.30 órai kezdettel a Church of Cross amerikai református templomban, ahol a Sarasotai Magyar Keresztyén Egyház Istentiszteletei is szoktak lenni.

Reméljük, hogy a sarasotai magyarság hasonló szép létszámmal fog ez alkalommal is megjelenni, mint a magyar katolikus püspök miséjén.
- Egyházi értesítőt is fognak kiküldeni. -

Könyv ismertetés.

1990-ben jelent meg Szakály Sándor "A magyar táborig csendőrség" c. munkája 155 oldalon. - Azt lehet mondani, hogy hiányt pótló munka. Szakály hadtörténész vette magának a bátorságot, hogy már előzőleg a kádár-rendszer alatt publikált cikkeket a csendőrséggel kapcsolatban. Természetesen, hogy cikkei az ellenség köréből témadúsoknak volt kitéve, hisz 1945 óta ami rosszat csak lehetett, a M. Kir. Csendőrség nyakába varrták. Ezzel is a akkori kommunista rémtetteket akarták elkendőzni. - A csendőr ellenes cikkek, filmek, kommunista propaganda mindent elkövetett abban az irányban, hogy a csendőrség múltját beszennyezze. - Erre az 1937 évi moszkvai kommintern egyik határozata adta meg a lehetőséget, amely kimondja, hogy ha az idő eljön, hogy Magyarországon a kommunisták veszik át a hatalmat, a M. Kir. Csendőrség likvidálása lesz az első teendő. Ezt majdnem 100 %-ban végre is hajtották a magyar kommunista bábkormány.

Szakály Sándor abban a szerencsés helyzetben volt, hogy lehetősége nyílt arra, hogy az otthoni irattári és levéltári anyagot tanulmányozza, mert a Nyugaton, vagy otthon élő csendőröknek erre nem volt meg a lehetősége.

Munkája ezért is hűzögpótló, mert ma már a volt M. Kir. Csendőrség élő tagjai igen kevesen vannak mind otthon, mind külföldön. A fiatal nemzedék előtt, mint említettem, egy félelmetes szörnyként van lefestve a csendőr. Ez volt a hivatalos kommunista propaganda. -

A könyv sorban foglalkozik a táborig csendőrség és csapatcsendőrséggel. Leírja a szabályzatokat, amelyek - jól tudjuk, - elég mostohán voltak elkészítve a végleges formába már csak a II. Világháború alatt próbálták önteni. Arról nem is beszélve, hogy a nyilas hatalom átvétele után kapkodó intézkedések történtek, amelyek később nagy hátrányt jelentettek a csendőrség tagjai számára. - Aki a II. Világháborúban, mint táborig csendőr teljesített szolgálatot, jól tudja, hogy elég sokszor nem alkalmazták arra a táborig csendőröket, amilyen feladatra a szabályzat szerint kellett volna.

Természetesen a "csendőr" szó otthon tabu volt majdnem egy fél évszázadon keresztül 1945 óta. Mennyivel több adatot lehetett volna gyűjteni azoktól a csendőröktől-tisztektől és legénységtől, akik táborig csendőri szolgálatot teljesítettek. Hisz a könyvben leírt szabályzatok csak üres papírok maradnak, de hogy miket kellett teljesíteni és végrehajtani a táborig csendőröknek, arra az élő tanúk lettek volna hivatva. Csak egy példát említek. Az USA-ban és Kanadában ezelőtt 10 évvel még két ezredes, egy alezredes, négy százados és két főhadnagy élt, akik több hónapon keresztül teljesítettek táborig csendőrségi szolgálatot a hadművelési területen. Ezek az értékes adatok jóformán mind a sirbe szálltak. Ezek nem pótolhatók ma már.

A könyv foglalkozik a Táborig Rendészeti Szolgálat c. szabályzattal. Saját tapasztalatomból tudom, hogy az 1. Hadsereghez való beosztásom óta (24. gy. Hadosztály 1944, okt. 20.) ilyen nem is láttam. De annál nagyobb zavart okozott a csendőrhajtókéval és kis tollforgóval ellátott harcfelegyelmi és táborig rendészeti szolgálatba beosztott honvédek.

1944. okt. 15. után a németek segítségével a nyilas utalom vette át a vezetést. Magyarország önállósága megszűnt s így a rendészeti vezetés is a párt kezébe csúszott át. - Tehát a magam részéről helytelennek tartom, hogy a Nemzeti Számonkérés ebbe a könyvbe belekerült. Odá csendőrök-tiszteket és altiszteket- valamint legénységet "vezényeltek." Ez a párt által felállított szervezet soha nem volt a M. Kir. Csendőrség része. Ez már a fejetlenséget jellemezte. - N.B. A Csendőrség vezényelt az állományából a Testőrséghez és a Koronőrséghez is, de ezek sohasem voltak a csendőrség szerves részei. -

Befejezésül. Szakály Sándor könyvét komoly tárgyilagossággal írta meg a rendelkezéséről álló levéltári és irattári adatok alapján. A szabályzato-

kat köztette, a jelvényeket lehozta, kimutatásokat leközölt. Mindzebből sok mindenre fény derült. Így aki a könyvet elolvassa, láthatja, hogy mik is voltak a táborigendőröknek kötelességei és jogai. Nem volt könnyű feladat. Azokat a szabályzattól eltérő eseteket, amelyekkel a táborigendőröket a honvéd parancsnokok, vagy parancsnokságok megbízták, nem hozhatta fel, mert ezekhez a megfelelő adatokat nem volt módjában beszerezni. Ennek egyik oka az is volt, hogy az élő tanúk sora erősen megfogyatkozott főleg a magasabb beosztásban szolgálóké. Akik pedig otthon éltek, nem voltak hajlandók ilyfajta adatokat szolgáltatni, mert félték a kommunista bosszútól. A külföldön élőkkel pedig az író nem tudott kapcsolatot teremteni.

Az ÁVH 45 év kegyetlenkedéseire fátyolt borítottak már, de a M. Kir. Csendőrségre rákent szörnyű dolgokat még ma sem akarják orvosolni.

Mi, akik a II. Világháború alatt táborigendőrségi szolgálatot teljesítettünk, nyugodtan elmondhatjuk, hogy azt csendőr jelszavunk alapjantették,-

- " Híven, Becsülettel, Vitézül !"

Kelt Szarasota városában, 1991 február 14.-én-a 110. CSENDŐRNAPON.-

vitéz Barancki Tamáska Endre

szkv.m.kir. csendőrszázados

/ a legutolsó hadi beosztása; A Legfelsőbb Magyar Összekötő Törzs Táborigendőrségi Rendészeti Főnöke./

Dr. Szakály Sándor hadtörténész a "FOIS-KOLAI FIGYELŐ" (A Magyar Rendőrtiszti Főiskola lapja) I. évf. 1990.2. számában a 213-218 oldalon egy értekezést közölt. "Egy közbiztonsági testület létrehozása és feladata a XIX-XX. század fordulóján." / A Magyar Királyi Csendőrség./

Tanulmányában ezt írja;-

"Tartom ezt többek között ezért is szükségesnek, mert a hatvanöt évi működése után 1945-ben feloszlatott testületről tudományos igénnyel, politikai elfogultságtól mentesen mind a mai napig nem jelent meg értékelhető munka. Természetesen ez a rövid írás nem vállalkozhat a hiány pótlására, de talán rámutathat egy ilyen feldolgozás szükségességére és arra, hogy egy közbiztonsági testület történetét csak szigorúan történeti megközelítésben szabad feldolgozni; a politikai minősítés és az "ítélkezés nem a történész feladata."

Szakály Sándor

A MAGYAR TÁBORI CSENDŐRSÉG

Baleset- kórház;

=====
1991 febr. 5.-én Butler, Pa. ben Baranchi Tamáska Ist-
vonne és leánya Borbála autóbalesetet szenvedtek. Egy kis teherautó ment
neki a kocsijuknak. Irina orr és álkapocstörést, Borbála pedig a homlo-
án sérült meg. Irina hat napi kórház és operáció után, valamint Borbála
is otthonukban lábadoznak.-

.....
1991 febr. 5.-én Dr. Fűry Lajosné Gitta, szenvedett szintén autóbaleset-
tet Sarasotában. Neki is egy tehergépkocsi ment neki. A két karja két he-
lyen eltörött s még kisebb zúzódásokat szenvedett. Otthonában lábadozik.-

.....
A magyarokra a legutóbbi időkben igen rájárt a rúd. Többen voltak
kórházban - kisebb, rövidebb ideig. Csak egy pár nevet hagy említsek; Dr.
Kaveggia László, Dr. Pelsöci László, Nt. Kun Gyula, Hamory Dezső stb.-

Betegeinknek s operáltainknak minél hamarabbi teljes felgyógyulást
kivánunk.-

Érdekességek;
.....

Cikk egy magyarországi újságból;

Király Béla

Parlamenti képviselő úrnak

Igen tisztelt Király úr!

A Magyar Nemzet 1990. június 14-i számában olvastam a hírt, hogy a parlament
honvédelmi bizottsága ülésén ön javasolta, hogy vegyék le a napirendről Balogh György
képviseletét, hogy állítsák vissza a régi csendőrséget.

Király úr! Ön, aki immáron másodszor fordított köpönyeget, mi baja van a volt
csendőrséggel? A csendőröktől csak a bűnözőknek kellett félni.

Király úr! Ön ludovikás tiszt létere átvált a megszállók oldalára, megszervezte azt a
vörös hadsereget, amely fegyveresen védte Rákosi népnyzó uralmát, majd az 1956-os
felkeléskor ismét a porondra lépett, de semmit sem tett az ország védelmében. Majd
Nyugatra menekülve ismét feltűnt, és a szabadságharcosok vezetőjének adta ki magát.
Önt Dálnoki Veres Lajos, a Szabadságharcos Világszövetség elnöke kidobta a szervezet-
ből, ön, akivel a tisztársai nem álltak szóba, most megválasztotta magát képviselőnek,
mert Kaposvár szülőtte.

Ön jobban tenné, ha végleg levonulna a politika színpadáról. A magyar történelmet
jövőben megíró történészeknek nagy fejfájást fog majd okozni az ön szereplése. Senki sem
fogja tudni, mit akart, milyen színe volt, és hogy kiknek az oldalán állt.

A magyar nép nem felejt, és szeretne végre megszabadulni az efféle szélkakasoktól,
mint ön, akikből napjainkban elég akad a magyar politikában.

Szakály János,

a Magyar Szabadságharcos Világszövetség
nagy-britanniai csoportjának elnöke

(Kapu, 1990. szeptember)

Részlet egy 1991. febr. 19-
én írt budapesti levélből;

"Persze itt meg mindig o-
lyan mérvű az infalció, hogy
szegény rehabilitáltakon nem
sokat segít pár ezer forint
tos nyugdíjemeles./Hogy csak
egy példát mondjak -, a mi
lakásunk fűtési díja most
havi 5000.- Ft. és ezt me-
gint ötven százalékkal akar-
ják emelni./ Itt most min-
den elszabadult, a szélhámo-
sok országa lettünk. Van
aki megkeres napi százezer
forintot, az ország fele meg
éhezik. Vagy százezer arab,
román, lengyel, török, pakisz-
táni stb. illegális csavar-
gó garázdálkodik az ország-
ban, mert most szabadon ut-
hatnak és mi lettünk a tran-
zit központ. A lakosság ön-
védelmi alakulatokat szer-
vez, mert a rendőrség telje-
sen tehetetlen.

gány rádió kezdi adását. A multkor Győrben egy negyven tagú felfegyver-
zett cigány bandát fogták el s mivel a rendőrségi jelentésben ezt írták.
hogy " cigány banditák", azonnal panasszal fordultak az ENSZ-hez, rassziz-
mussal vádolva a hatóságokat. De nem is folytatom, mert nem lenne vége."-
+++++++

H A D A K Ú T J Á R A T É R T E K ;

Elhunytak;

+++++++
* A fekete szakagos borítékokat mindig megilletődéssel bontom fel.- Bu-
dapestről jött egy gyászír, hogy Ötvös Feri igaz jó barátom hunyt el.
Vele együtt estem fogságba 1945 májusában Csehországban. Együtt dőcögött ve-
lünk a vonat 45 napig, hogy Szibériában kikössünk. Igen jó, nyekas magyar
kálvinista pap volt.-

- Legyen emléke örökké áldott ! -

„Ama nemes harcot megharcoltam,
futásomat elvégeztem, a hitet
megtartottam.”

Pál II. Tim. 4:7

EÖTVÖS FERENC

nyugalmazott református lelkész, volt táborigazgató

1990. november 18-án, életének 79. évében megtért az Úrhoz.

Temetése 1990. december 4-én, déli 12 órakor lesz a rákoskeresztúri Új köztemető
52. sz. parcellájában, szabad téren, a református egyház szertartása szerint.
(Nem a ravatalozóban!)

Gyászoljuk:

Testvérei: özv. Dr. Écsy Lászlóné
sz. Eötvös Katalin

Diénes Lajosné
sz. Eötvös Flóra

unokahúgai: Dr. Szirmákné Écsy Katalin

Ikafalvi Diénes Virág

Dr. Écsy László
unokaöccse

Diénes Lajos
sógora

az Eötvös, Fülöp, Szirmák, Écsy, Diénes, Ruzics családok és leszármazottaik,
határainkon innen és túl, valamint barátai és kollégái.

Budapest, 1990. november 22.

1990. 11. 22.

A temetési szertartást a Szt. Mártha templomban az amerikai plébános tartotta. Egyaránt Dr. Szépe László rk. lelkész, Szt. László lovag, míg a Vitézi Rend és katona bajtársai nevében vitéz L. Jezierski László székkapitány és Szt. László lovag bucsuztatta.

A mise végén a gyászolók a Magyar Himnuszot énekeltek el. Koporsó kísérők voltak; Görgey Kálmán, v. L. Jezierski László, Dr. Oláh László, dr. vitéz Ormay József, Dr. Pelsőci László, Szalay Tibor és vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. Szék- kapitány, Szt. László lovag.

„Meghallgattad Uram
az én könyörgésemet,
áldott legyen a Te
neved mindörökké.”

Gróf Teleki Károlyné szül. Pesthy Katalin, úgy a maga mint férje, gr. Teleki Károly, és gyermekei Krisztina és István nevében mély fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett Édesapja

vitéz **PESTHY ISTVÁN**
a Szent László Rend lovagja

életének 69. évében, 1991 február 8.-án, Sarasota, Florida-ban, hirtelen szívroham következtében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Drága halottunk hamvait, megboldogult felesége, szül. Szemere Katalin mellé, a Middle Patent Cemetery-ben, Bedford, N.Y.-ban, március 23.-án, szombaton déli 12 órakor, helyezzük örök nyugalomra.

Az engesztelő Szentmisét a Szt. Mártha Katolikus Templomban, Sarasota, Florida-ban, kedden február 12.-én, 11 órakor tartottuk.

Requiescat in Pace !

Cím: gr. Teleki Károlyné
8001 Park Crest Dr.
Silver Spring, Md. 20910 U.S.A.
Tel: 301-589-1385

Innen - onnan.

BEREGSZÁSZ

Beregszász ismét Beregszász!

Ősi címerünket visszakaptuk! 1990. november 25-én szavaztak a polgárok, hogy válasszanak, Beregszász vagy Berehove legyen-e városuk hivatalos neve.

A szavazáson 14 478 állampolgár vett részt, ebből Beregszász történelmi nevének visszaállítása mellett 12 457-en, ellene 1001-en szavaztak.

P. Krupa Sándor O.F.M. írásából kivonat;
/ Ismerjük meg Magyarországot elnökét.-/

Interjúvólójával az államelnök még azt is leírta, hogy háromheti katonai multjával kiképző őrmester lett. "Megpróbáltunk az oroszokkal kapcsolatot teremteni és átmenni éppen karácsony előtt a front másik oldalára, de visszajelzést nem kaptunk, megrekedtünk a két front között, visszajöttünk Rákoshegyre. Itt másnap délben rajtunk ütött egy tábori csendőr alakulat, tüzharc alakult ki, pillanatok alatt zajlott le az egész, nekem átlóték a lábamat, egy barátunk ott maradt holtan. Őt hat tábori csendőr is. (Minden aláhuzás tőlünk volt. K.S.) Ugyanakkor az oroszok három oldalról megostromolták a falut, mi, hogy fogságba ne essünk, az utolsó résen becsusztunk Budapestre..."

(K.K.M.H.)

A THE ECONOMIST 1991. január 5. számában szó van az auschwitzi muzeumról, amely az ottani internálótábor történetét igyekszik szemléltetni. A többi közt a következőket olvashatjuk a fenti cikkben: "Az auschwitzi munkatábor történetét állandóan revideálják és minden egyes revízió [felülvizsgálat] fájdalmas jelenség. A történészek legújabban elhatározták az áldozatok becsült számadatának csökkentését, és pedig a vörös hadsereg által kitalált négy millióról egy és két millió közöttire, amely becslést a közelmúltban fellelt szállítási adatokra alapozzák."

(Magyarország- 1991.)

... ..
A FLORIDAI BAJTÁRSI HIRADÓ- ezzel a számmal a IX. évfolyamába lépett be. Köszönhető ez az áldozatkész bajtársaimnak.- Mint tudjuk a FBH-nak nincs előfizetési ára.-

1990-ben önkéntes adományokat küldtek be; + v.P. I.t.hdgy. \$ 20.00, ns.S. L. \$ 3.00, Dr. Sz.K. szds. \$ 15.00.-

1991-ben önkéntes adományok - küldtek be; Dr.v.K.S-né \$ 10.00.-

Az adományokat hálásan köszöni a szerkesztőség.-

=====
Ez a szám lezárva; 1991, március 10.-én.
=====

-- Bajtársaimnak Kellemes Húsvéti Ünnepeket kívánok ! --

... ..
Cím;
Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231.USA.-

Captain the Chevalier
Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231 USA

Lapzárta után; Tudomásunkra jutott, hogy 1991 április 16.17. és 18.-án Nt. Komlós Attila magyarországi r.o.f. lelkes USA-beli útje alkalmával Sarasotában fog tartózkodni s ez alkalommal akar majd az itteni magyarokkal találkozni. Ez "új" Magyarok Világ Szövetségének a titkára.